

20-09-2026 † ΚΥΡΙΑΚΗ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

† Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου

Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς Συ-
νοδείας αὐτοῦ.

ᾠχος Βαρὺς. Ἐωθινόν Ε΄

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Βαρὺς

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β΄. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένε-το
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος Βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέ-
χων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων. ᾠχος δ΄

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ
ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους
ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν
ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους κα-
θεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ
ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς
ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος α΄

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρ-
βάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν.

ᾠχος Βαρὺς

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ
σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς
βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται
ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἄγγελοι
ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυ-
ναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύ-
σας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν
ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει
σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς
φιλόανθρωπος· δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν, Κάθισμα

ᾠχος πλ. δ΄

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ἐν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον ἤνεγκε θάνατον, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωῆς ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· διὰ Σταυροῦ γὰρ σώζει ὁ Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, ἕτερα

Ἦχος Βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; Ἀνέστη ὁ μεγάλῃς βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ' . Τὸ προσταχθὲν

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε, σταυροφανῶς Σωτῆρ μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθρούς, ἀνεῖλεν ἀνθισταμένους σοι τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκότισται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὁρῶν, θανάτου κράτος

λύοντα, καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύοντα.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε, ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ

τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ,
κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω
Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρ-
μονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ λύπης
παρέσχεες, ρεύσαντα ζωῆς, ἔθυνε
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκω-
θεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι ἠυλόγηταί σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος Βαρύς.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν,
καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωμα-
τικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α΄

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλά-
νης ἐπιστρέψας, κάμει Σωτὴρ ζώω-
σον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Εν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις,
νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος
χαρᾶς δρέφεται, δράγματα ἀειζω-
οτροφίας.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων
θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύ-
νεσις, φόβος· αὐτῷ αἶνεσις, δόξα,
τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β΄

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ
οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κο-
πιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ
πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς, οἱ
Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλα-
στοῦσι, πατρῶα δόγματα υἱοθε-
σίας.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὰ σύμπαντα
τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ
Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς
ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ΄

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν καὶ ἀεὶ
μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡς
στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου,
χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων
ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμά-
των, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βά-
θος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ,
ὁ β΄ χορὸς λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὕψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ
τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. *(Δίς)*

Σπῆχ. **Ε**ξομολογήσομαί σοι, Κύ-
ριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὕψωθήτω ἡ χεὶρ σου, **ὁ β΄ χορὸς** μὴ
ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέ-
λος.

*Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἦχος β΄.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν

Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπῆχ, **Λ**ινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Σ΄

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἥχον β'

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β΄*

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστόριον. Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

ᾠδὴ α'.

Ἦχος Βαρύς. Ὁ Εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτύπιαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὥδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὁδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Στίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Λέλυνται αἱ ὁδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

ᾠδὴ α'

Ἦχος πλ. δ'

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς,

Στίχ. **Δ**όξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν ἱερῶν μεσούμενος, Σταυρῷ δὲ σχηματισθεῖς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις

ἡγειρε, τὸ κράτος διολέσας,
Ἀμαλῆκ τοῦ πανώλους· διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξα-
σαι. .(Δίς)

Σπῆχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

Ἀνέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης
ἄκος, φθοροποιοῦ λυτήριον, καὶ
ιοβόλου δήγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ
Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον,
ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν
τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ
Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Σπῆχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

Υπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυ-
ροῦ τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας
κράτορι, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι,
ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη
φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ· καὶ
πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι
θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ
ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίου

ᾠδὴ α'

ᾠχος δ'

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Τῷ λόγῳ, τὸ τῶν παθῶν μου
σκίρτημα, ταῖς ἰκεσίαις σου, καθυ-
ποτάξας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ,
εὐφημεῖν παρασκεύασον, τὴν ἱερὰν
πανήγυριν, τῶν σῶν ἀγώνων παμ-
μακάριστε.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἡ κλῆσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων
γέγονεν, ἢ σὴ Πανάριστε, ἀλλ'

οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρῖν, ὁ
Χριστὸς σε ἐκάλεσεν, ἐπιφανεῖς ὡς
ἔλαφος, τῶν ἰοβόλων ἐκλυτρού-με-
νος.

Δόξα...

Σοφίας, τῆς ἀνωτάτῳ ἔμπλεως,
Μάρτυς γενόμενος, τοῦ φθει-
ρομένου πλούτου καὶ τρυφῆς,
οὐρανῶν τὴν ἀπόλαυσιν, πανευσε-
βῶς προέκρινας, πανοικεσίᾳ στε-
φανούμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εύρών σε, καθαρωτέραν Πάνα-
γνε, πάσης, τῆς κτίσεως ὁ τῶν
ἀπάντων Κτίστης καὶ Θεός, σαρ-
κωθῆναι ἡυδόκησεν, ἐκ σοῦ σαρκὶ
τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφῶσαι προ-
μηθούμενος.

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος Βαρύς.

Ὁ Εἰρμός.

Ο κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς,
παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώ-
σας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ πα-
ντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι,
πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσα-
λεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας
σου στερέωσον.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ
ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως
εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις
πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σω-
τηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῳ
Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν
Γεννήτορι.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Ού με καθήρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκώς με συνανέστησας.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἱκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξιώσον.

Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος πλ. δ'. Ράβδος εἰς τύπον

Σπῆχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡς ἐπαφῆκε ραπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ, καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἧς ὁ Σταυρὸς, τὸ κράτος καὶ στερέωμα. (Δίς)

Σπῆχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πλευρᾷς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ρυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

(Δίς)

Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τῶν Ἀγίων

ᾠχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Σπῆχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέφερες πειρασμῶν, τὰς τρικυμίας καρτερῶς ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, τέκνων γυναικός τε στερούμενος.

Σπῆχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οωθέντες παρὰ Θεοῦ, τῆς τῶν θηρῶν διαρπαγῆς παῖδές σου, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, θήρας νοητοὺς ἐτροπώσαντο.

Δόξα...

Τὸν βίον διαπερῶν, ὡς ποταμὸν τοῖς πειρασμοῖς Ἐνδοξε, σοῦ τῆς ψυχῆς διέσωσας, τὸ θεοειδὲς ἀταπείνωτον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀγνείας τὸ καθαρὸν, καὶ παρθενίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, δεῦτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν, ἐν χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Αὐτόμελον.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχουεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κάθισμα

ᾠχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, καρτερίας τοῖς πόνοις ὑπεραθλῶν, νέος ἀνηγόρευσαι, Ἰὼβ Μάρτυς πανένδοξε· τῶν γὰρ τερ-

πνῶν τοῦ βίου, παθῶν τὴν ἀφαίρε-
σιν, σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις, Θεῷ
ἡὺχαρίστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, τῶν
ἀγώνων ὡς νίκης, βραβεῖον
παρέσχε σοι, τὴν τοῦ αἵματος
πρόσχυσιν, Ἀθλοφόρε Εὐστάθιε·
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων, ἄφεςιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ὑπὸ
τὴν γῆν, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἡ
σεμνή, Ἑλένη, καὶ πύμπλησι, χαρᾶς
κόσμου τὸ πλήρωμα, καὶ τεμένη
θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν πνεύματι,
καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ
βασίλεια· ὅπερ καὶ δεικνύσα, τῷ
υἱῷ ἀνεβόα· Ὑφάπλωσον Δέσποτα,
τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν
δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου,
καὶ νίκας σοφέ, καὶ τὰ ἔθνη δίδα-
ξον ἐν χάριτι, τοῦ προσκυνεῖν μετὰ
πόθου, Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χρι-
στοῦ.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος Βαρὺς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία...

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου,
ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς·
Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων,
καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δε-
σμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώ-
νως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγο-
ντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· ἐξέρχε-
σθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος

Ετρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια
σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν
Ἕνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο,
πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτη-
ξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς
Προφῆταις χαίρουσα ψάλλει σοι,
ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν
Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου
τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοή-
σωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ·
Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχε-
σθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη
τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
Εὐσταθίου, καὶ Θεοπίστης, συμ-
βίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν
αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου.

Στίχοι

Εὐστάθιον βοῦς παγγενῇ χαλ-
κοῦς φλέγει,

Καὶ παγγενῇ σὺ τοῦ Θεοῦ σῴζεις
Λόγε.

Εἰκάδι Εὐστάθιος γενεῇ ἅμα βοῖ
καύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν
Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολο-
γητῶν, Ὑπατίου Ἐπισκόπου, καὶ
Ἀνδρέου Πρεσβυτέρου.

Στίχοι

Ὑπὲρ πανάγων Ὑπάτιον
εἰκόνων,

Σὺν Ἀνδρέᾳ σφάττουσιν ἄνδρες
αἱμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν
Ἁγίων, Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης,
Μαξίμου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν
Ἁγίων Μαρτύρων Ἀρτεμιδώρου

καὶ Θαλοῦ.

Σπῆχοι

Ἀρτεμίδωρον καὶ Θαλὸν κτείνει
ξίφος,

Μὴ προσκυνοῦντας Ἄρτεμιν ξε-
νοκτονον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρος ἡμῶν Μελετίου,
Ἐπισκόπου Κύπρου.

Σπῆχοι

Ζωῆς ρεύσης οὐ μέλει Μελετίῳ·
Ὅθεν τελευτᾷ, πῶς ἂν εἴποις;
ἡγάπα.

Καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ὁμολογηταῖς
μεγίστου Ἰωάννου τοῦ Αἰγυπτίου.

Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς
Ἰλαρίων ὁ Κρής, ὁ ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ
1804, ξίφει τελειοῦται.

*Ὑπόμνημα Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώ-
σεως συμφώνως μὲ ἐγκύκλιο
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ πρὸς
τῆς Ὑψώσεως, μνήμην ἐπιτελοῦμεν
τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύ-
ρων, Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμ-
βροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου
Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου,
Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν
αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μι-
κρασιατικὴν καταστροφὴν, Μαρ-
τύρων ἐν ἔτει 1922.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις,
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβαίαι τῆς Ὑψώσεως τοῦ

Τιμίου Σταυροῦ

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ’
εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν
διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι,

τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς
ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ’
εὗρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον
ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ
Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ΄.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ
προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στει-
ρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν
ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, **εἰς**
κράτος καὶ στερέωμα.

Ὡδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκο-
νομίας σου τὸ μυστήριον, κα-
τενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά
σου τὴν θεότητα.

Ὡδὴ ε΄.

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ
ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ
Κύριος δι’ οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ
ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς,
Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ
παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Ὡδὴ ς΄.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις,
παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς
διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος
προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμε-
ρος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ
σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν
κόσμον φωτίσαντος.

Ὡδὴ ζ΄.

Εκνοον πρόσταγμα τυράννου,
δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον
ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυ-
γοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ

ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ
πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δρο-
σοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες
ἔψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πα-
τέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς
εἶ.

Ὡδὴ η'.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προ-
σκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος
ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα
Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα
Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον με-
ταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ
πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα
πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ
φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος πλ. δ')

Σπ'χ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπ'χ. **Ὅ**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. **Ὅ**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. **Ἐ**ποίησε κράτος ἐν

βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπε-
ρηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς,
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ
πλουτοῦντας ἐξάπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. **Ἀ**ντελάβετο Ἰσραὴλ παι-
δὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, κα-
θὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ὡδὴ θ'.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδει-
σος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χρι-
στόν, ὅφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζω-
ηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δέν-
δρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου προσκυ-
νοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν
ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ',

ᾠχος β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες,
ἰδωμεν ἐπιστάντες, ἐν ζωηφόρῳ
μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτού-

σαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλι-
νούσαις εἰς γῆν ὄψιν, τοῦ οὐρανοῦ
δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν,
καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμω-
μεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν
θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν
βλέψαι.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων

ᾠχος γ΄

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Τῆς ἀθανάτου δόξης τε, καὶ
ζωῆς τῆς ἀλήκτου, ἐπέτυχες κατα-
λιπών, τὰ τοῦ κόσμου ἡδέα, σὺν
παισὶ θεόφροσι, καὶ γυναικὶ πα-
νολβίῳ· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν
πανίερον καὶ θείαν, ἐορτάζομεν
μνήμην.

Σταυροθεοτοκίον

ᾠχος γ΄ Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Ἡμεῖς ἐν σοὶ θαρροῦντες τῇ Θε-
οτόκῳ, ἐχθροὺς διπλοῦς τρο-
πούμεθα κατὰ κράτος, τὸν Σταυ-
ρὸν κατέχοντες τοῦ Υἱοῦ σου,
ὄπλον ἡμῖν καὶ τρόπαιον, ἀσπίδα
ξίφος καὶ δόρυ, καὶ βέλος κατὰ
Βελίαρ.

ΑΙΝΟΙ. ᾠχος Βαρὺς.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύ-
ριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγε-
λοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.

Σπχρηὰ Ἀναστάσιμα δ΄.

Σπχ. **Τ**οῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς
κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτῃ ἔσται
πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ανέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύ-
σας θανάτου τὰ δεσμά· εὐαγγελί-
ζου γῇ χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε
οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς
Ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμε-
νοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον,
Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυ-
ναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προ-
σκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν· ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δεί-
ξας τὴν ἀνάστασιν.

Σπχρηὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. δ΄.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῳ σάλ-
πιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος!
τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ
πανάγιος, εἰς ὕψος αἱρόμενος, ἐμ-
φανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι
πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται
δαίμονες ἅπαντες· ὦ οἶον δώρημα,
τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! δι' οὗ Χρι-
στέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μό-
νος εὐσπλαγχνος.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ
καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς
καὶ ὀργάνῳ.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς
βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας
τὸν ὑψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος,

Σταυρὸς ὁράται σήμερον· δι' οὗ
πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκύσθημεν,
καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος.
Ὡς ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπο-
λαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου
βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Εἶτα ᾠάλλομεν
Σπικηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων.
Ἦχος δ'

Σπ'χ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβά-
λοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνε-
σάτω τὸν Κύριον.

Τίς μὴ μακαρίσει σου, τὸν
πανόλβιον τρόπον Εὐστάθιε; ὅτι
γενναίως ὑπήνεγκας, τοῦ ἀρ-
χεκάκου ἐχθροῦ τὰς προσβολάς·
τῆς γὰρ συζύγου καὶ τῶν τέκνων,
τὴν στέρησιν οὐκ ἐδυσφόρησας,
ἀλλ' ἐβόας τὴν εὐχάριστον φωνὴν
τοῦ Ἰώβ· Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ
κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ
ἀπελεύσομαι πρὸς τὸν μόνον Δη-
μιουργόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'

Σπ'χ. **Θ**αυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς
ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς
δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ
λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Αφθόρου τόκου Μαρίας, ὑπάρχων
Μάρτυς καταγώγιον, ἀλήκτως τε
πέλων ἐν φωτὶ αὐλῶ, καὶ ἡμῖν
εὐνίζου Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Ἦχος πλ. δ'

Σπ'χ. **Τ**οῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ
αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν ὁ Κύριος
πάντα τὰ θέληματα αὐτοῦ ἐν
αὐτοῖς.

Τῷ ἀδύτῳ γνώφῳ εἰσδύς, καὶ τῷ
τῆς δικαιοσύνης Ἠλίῳ οἰκειωθεῖς,

τῇ ἐξ ὕψους νοητῶς φανείσῃ διὰ
ζώου εἰκόνι, θείως προσψαύσας,
ἔμπνους εἰκὼν ὑπῆρξας,
παμμάκαρ Εὐστάθιε· ὅθεν τὴν ἐκ
Πνεύματος καὶ ὕδατος ἐσχηκὼς
ἐνέργειαν, τῷ μαρτυρικῷ τε
λουσάμενος αἵματι, ταῖς οὐρανίαις
κατηξίωσαι συγχορεύειν, τῶν
Ἀγγέλων ὁμηγύρεσιν, ἐν ᾧ καὶ
ἡμᾶς προσοικειώσον, τῷ Σωτῆρι
Χριστῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ε'

Ἦχος πλ. α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ
Πνεύματι.

Ω τῶν σοφῶν σου κριμάτων
Χριστέ! πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονί-
οις μόνοις, ἔδωκας ἐννοῆσαί σου
τὴν Ἀνάστασιν, Λουκᾷ δὲ καὶ Κλε-
όπα, συμπορευόμενος ὡμίλεις, καὶ
ὁμιλῶν, οὐκ εὐθέως σεαυτὸν φανε-
ροῖς; Διὸ καὶ ὀνειδίζῃ, ὥς μόνος
παροικῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μὴ
μετέχων τῶν, ἐν τέλει βουλευμά-
των αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ
τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκο-
νομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ προφη-
τείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλο-
γεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώσθης αὐτοῖς,
ῶν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι,
πρὸς γνῶσιν σου ἀνεφλέγοντο, οἱ
καὶ τοῖς Μαθηταῖς συνηθροισμέ-
νοις, ἤδη τρανῶς ἐκήρυττόν σου
τὴν Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἐλέησον
ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Ἦχος β' (πάντοτε)

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θε-
οτόκε Παρθέने, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ
σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτι-

σται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κα-
τάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἡλευθέρω-
ται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ
ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυ-
μνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χρι-
στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδο-
κήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἤχον Βαρὺν.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μο-
νογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθέμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δε-
δοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα
Κύριε, ἐλέησόν με, ἴσασαι τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον,
δίδασόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός,

Αγιος Ἰσχυρός,

Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον Τροπά-

ριον

Ἦχος πλ.δ'

Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατὰκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξάπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ἢ τὸ

ᾠχος β΄

Καὶ νῦν... ᾠχος β΄ (πάντοτε)

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτίζεται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (πῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α΄

ᾠχος β΄

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄

ᾠχος β΄

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Στίχ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεῖς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν
τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄

ᾠχος Βαρύς.

Σπῆχ. α΄. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος Βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέ-
χων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικόν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος Βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέ-
χων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. ᾠχος α΄

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρ-
βάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων

ᾠχος δ΄

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ
ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους
ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν
ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους κα-
θεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ
ἀνίσχυρα θράσῃ. Αὐτῶν ταῖς
ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐθνομαρτύρων

(ᾠχος γ΄. Θείας πίστεως.)

Μέγαν μάρτυρα ἡ Ἐκκλησία,
μέγαν ἥρωα τὸ ἔθνος σύμπαν, τὸν
τῆς Σμύρνης ὑμνοῦμεν Χρυσό-στο-
μον. Καὶ γὰρ γενναίως ἀθλήσας
ὑπέμεινεν ὑπὲρ πατρίδος καὶ πί-
στεως θάνατον. Ἱεράρχου τε ὑπό-
δειγμα ἑαυτὸν ἀνέδειξε, τὸν στέ-
φανον λαβὼν τὸν ἀμαράντινον.

Κοντάκιον ᾠχος δ΄

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκου-
σίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολι-
τείᾳ τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι
Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ ду-
νάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς
ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ
τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν
ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήτ-
τητον τρόπαιον.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΚΑ΄.

Προκείμενον. ᾠχος δ΄

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου
Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Σπῆχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύ-
λου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:16-20

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιο-
οὔται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου
ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ
πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων
νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ
ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζη-
τοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ
εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί,
ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος;
Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα
ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην
ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ
νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ
ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ
δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χρι-
στός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν
πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ
ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος
ἐαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) ᾠχος δ΄

Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βα-
σίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ
πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Σπῆχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην
καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία

τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱε-
ροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν ᾠχος Βαρὺς

Λίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

ᾠχος β΄ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀλη-
θινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθεῖ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦν-
τες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν. Εἰς ἄφεςιν
ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἂν ὑμνήσω-
μεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυ-
στηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ

ἀγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελε-
τῶντας τὴν δικαιοσύνην σου.
Ἀλληλουϊά.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.